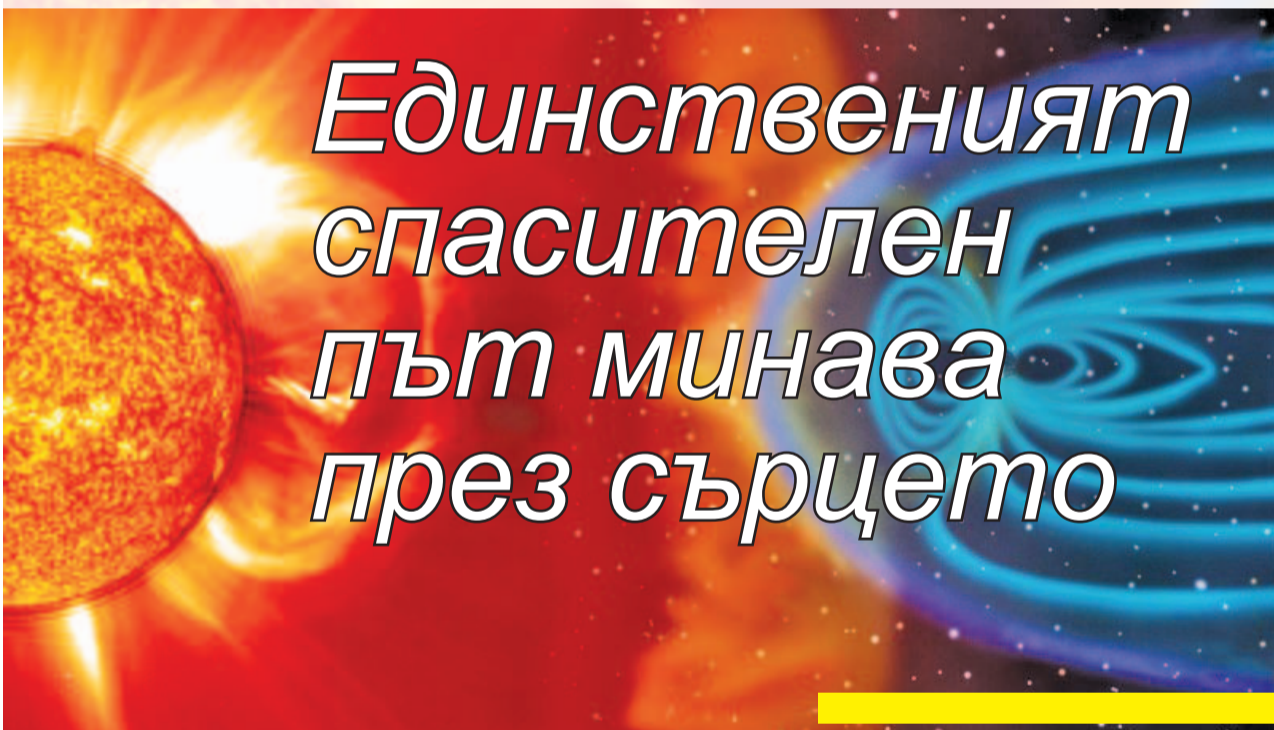

www.kvantov-prehod.org

ЕДИНЕНИЕТО КАТО СЪРДЕЧЕН ЗАКОН

*Единственият
спасителен
път минава
през сърцето*

Лияна ФЕРОЛИ

Зачестилите днес бедствия, аномалии и катаклизми във всички краища на света са сигурен знак, че хармонията на вибрациите е вече сериозно нарушена. Горещи и студени вълни разтърсват планетата. Основите на планетарното равновесие се рушат. Затова е необходима особена находчивост и присъствие на духа, за да може да се излезе успешно от това положение. Духовното съзнание трябва да бъде подготвено за опознаването на огнените знаци и за голямата промяна, която предстои. В противен случай ще се сбъдне предсказаната още преди 2 хиляди години огнена гибел и планетата ще се превърне в барутен погреб. Един от знаците за това време е все по-настойчивата

СТР. 2

**ВЕЧНОСТТА НЕ Е
ИДЕАЛ ИЛИ МЕЧТА, А
ДЕЛА И ПАК ДЕЛА**

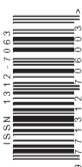
СТР. 5

**Как държавата да пусне СВОБОДНИТЕ
ПАРИ в обръщение**

СТР. 6

**Цялата вселена ще
промени честотата си**

СТР. 7

618

В каталога на РП
нашият номер е

Каталожен №618

Уважаеми читатели!

КВАНТОВ ПРЕХОД

- национален седмичник, е
правоприемник на в. "Родово имение".
ОТИДЕТЕ В НАЙ-БЛИЗКАТА ПОЩА!

Има и редакционен абонамент на тел.:
02/962 16 85 или 02/962 16 86. Поради
промяна в името на вестника и обема
му предлагаме на читателите си с
целогодишен абонамент книга от ИК
"Новата цивилизация" по избор.

За контакт: 02/962 16 85
или 02/962 16 86

E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

На горепосочените телефони и e-mail
обявете номера на своята квитанция
за абонамент.

ЕДИНЕНИЕТО КАТО СЪРДЕЧЕН ЗАКОН

власт на Златото, което говори за идването на неговия антипод – Огъня. Дори почувствителните и свръхсетивни хора чуват неговите приближаващи се стъпки.

Небивалите жеги са преди всичко все по-сгъстяващ се над планетата химизъм, предвещаващ Огнената епоха. Злобата, отрицанието и неверието още повече кондензират този процес. **Хората размишляват върху множество безполезни неща, но не и за космичността на своята вътрешна лаборатория и за контрола си над нея.** Не и за отговорността си пред своите светлинни излъчвания, адекватни и съответстващи на техните мисли.

Но ако побързат да мислят ясно, с нарастващ сърцат устрем към и за добро, това засилва прекрасната, пречистваща пространството светлина, която събужда радостни усмивки в Тънкия Свят. Докато излъчванията от лъкатушните мисли на насилие, съмнение, мъст, озлобление допълнително утежняват вибрационния дисбаланс. А и изпращащите подобни негативизми би трябвало да очакват ответния удар, който се гради на базата на неумолимото правило: каквото даваш, това получаваш.

Тези хора, обаче, които са възпитавали в себе си умения на възторг, възхита и въодушевление, великодушие и увереност, че отдават сърцата си на Великото Огнено Служение, успяват да разпалят вътрешния си огън, наречен **Радж-Агни, или т.н ентусиазъм, който със своята сребърна светлина пречиства цялото околно пространство.**

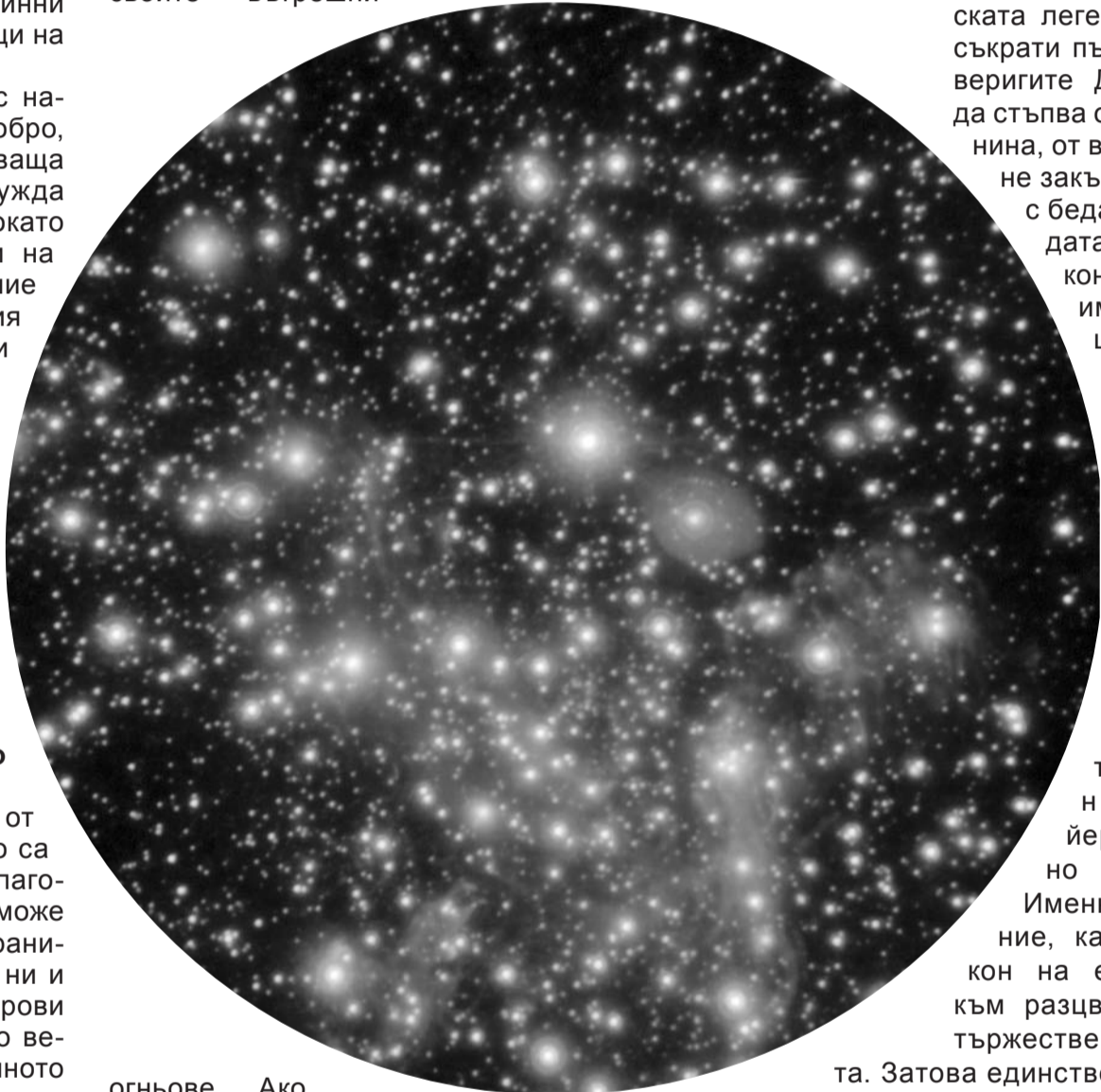
Сега планетата се убива най-вече от ниските, плътни слоеве над нея, които са затъмнени и утежнени от липсата на Благодатта, на *Materia Lucida*. Тази, която не може да излезе навън, защото се е самоограничила в мътното вещество на нервите ни и се е размътила, защото мисловните отрови са преградили пътя за нейното огнено вещество. А подобно осакатяване на финото тяло си е много страшна болест – липсата на огнена самозащита. Особено ако са премахнати някои от органите, като апендикса и далака, които са свързани с усвояването на психичните елементи от храната и въздуха. Но това заболяване, причиняващо и всички останали, може да се лекува чрез внушение, подпомагащо частите на финото тяло да заемат необходимото положение и чрез изтънчване на съзнанието. Мислената връзка с него може да задейства огнената самозащита, която предпазва физическото тяло и от всевъзможни зарази.

Затова пък **ураганът не се заражда там, където вее, където кипи духовна битка.** За жалост, обаче, справедливостта е възможна едва след опознаването на истинските подбуди и на сътресенията. Едва тогава човечеството тръгва по пътя на сътрудничеството.

А това време вече е дошло. Най-сетне светът се убеждава, че може да оцелее само ако обедини усилията си. И когато успее да намери общото в живота, а не различното. И то с очите на сърцето си. Защото

съединяването е най-спасителното завоевание

и особено това с Космоса и неговите закони. Приемайки в съзнанието си неговата Безпределност, ние завоюваме и правото си на безсмъртие. Безстрашието ни пред края, който е само ново начало, насочва духа ни към космическата неограниченост, която е такава, защото приема всичко и всеки. Ние можем да правим същото, ако разпалим своите вътрешни

огньовете. Ако вложим във всяко свое действие творческата игра на космическия огън. И тогава, както ни учи древната Агни-йога, **безпощадната орис ще се превърне в зов за космичен живот.** Но **трябва да бъдем като насочени към небето стрели върху огнена тетива и с мисъл да извлечем духовното вещество от всеки земен предмет.** И да вярваме, че Великият огън, Първичната сътворителна субстанция, и Неговата Светлина имат притегателна сила и че пристъпилият в нейното лоно не ще отстъпи. Че, осъзнавайки нейната мощ и красота, можем да попаднем в тези притегателни вълни и да запазим в ума и сърцето си **основния източник на вдъхновение – а именно общополезния, безпристрастен и честен труд.**

Разкриващото ни се сега огнено съзнание ще ни подсказва изтънчения и хармоничен ритъм на сътрудничеството, който ще ни води по единствения верен път напред към Огнения свят. И то в предвидените срокове без ненужни закъснения. Тогава и най-

страшната вълна в океана на Мирозданието може само да ни издигне. Точно такава вълна се задава сега, нейният шум се приближава не с дни, а с часове. Но ако искаме да ни има и след това, ако си позволим да пристъпим към Огнените Врати, трябва да бързаме. И то така, че **до есента на трите порти (11.11.2011) да имаме напълно трансформирани тела,** за да можем да предприемем това предизвикателство. Бързането ни, както ни съветва Агни-Йога, трябва да наподобява стъпките на Великана от уйгур-

ската легенда, който, за да съкрати пътя до разкъсалия веригите Дракон, трябвало да стъпва от планина на планина, от връх на връх, за да не закъснее да се справи с бедата. А освен победата над Черния дракон, така Великанът имал и по-голям шанс да срещне и да живее с подобните на него. В това се състои и

шансът на обединените сърца.

Но те не са един механичен сбор, а колективна и съзнателна общност, ненасилствена йерархия и свободно сътрудничество. Именно това състояние, като сърдечен закон на единението води към разцвет и радостната тържественост на победата.

Затова единственият спасителен път минава през сърцето. А цялата човешка история е само едно утвърждаване на закона на сърцето, към който хората се завръщат периодично.

Сега именно настъпва това време за достъп до Йерархията и Тънкия свят с помощта на сърцето и неговия свещен огнено-тържествен трепет, защото сменящият се ритъм радва отвореното сърце. Единствено то знае пътя на трансмутацията, защото връзката му с космическия пулс е очевидна. Неговата същност е същата като тази на Вселенското сърце – несменяема. Затова в него е нашата вечност, но и нашата отговорност.

Сърцата ни знаят отдавна, че това време ще дойде и се подготвят за своето огнено кръщение, за усъвършенстването на нашето съзнание, което, след като си възвърне своя най-фин химизъм и огненото си дихание, ще бъде готово да се яви пред Огнената Истина и да съдейства за нейното пълно възтържествуване.

Често става дума за страстта на масите към разрушение. Това е първото, което бие на очи у тях, и безспорно се среща навсякъде, в най-различни страни и култури. Тя действително бива установена и порицана, но никога истински обяснена.

Масите най-много обичат да разрушават къщи и предмети. Тъй като това често са чупливи неща като прозорци, огледала, керамика, произведения на изкуството, съдове, човек е склонен да повярва, че тъкмо тази чупливост на предметите подбужда масите към разрушение. Правилна е мисълта, че грохотът на разрушението, чупенето на съдовете, дрънченето на стъкла съществено допринасят за ликуването: това е силният зов за живот на едно ново създание, виковете на едно новородено.

Фактът, че е толкова лесно да бъдат предизвикани, увеличава тяхната популярност, всички крещат един на друг или в хор, а дрънченето е одобрението на неодошевените предмети. Особена потребност от този грохот изглежда възниква в началото на събитията, тъй като в масите още не са включени прекомерно много хора и малко неща са се случили или изобщо още нищо не е станало.

Шумът предвещава укрепването, на което се надяват, и е добра поличба за бъдни дела. Но би било погрешно да се смята, че решаващо значение тук има лесното чупене. Тълпите са се залавяли със скулптури от твърд камък и не са се спирали, докато не ги осакатят и обезобразят. Главите и ръцете на гръцките богове са били изпочупени от християните. Художествените изображения на светците са били смъквани от реформатори и революционери – понякога от опасни за живота височини, и често камъкът, който са се стремили да строшат, е бил толкова твърд, че са изпълнявали намеренията си само наполовина.

Разрушаването на ценните художествени произведения е разрушаване на йерархията, която тълпите вече не признават. Посяга се на общовалидните дистанции, които са ясни на всички и се спазват навсякъде. Твърдостта на художествените ценности е била израз на устойчивостта на дистанциите, наложени отдавна, сякаш непоклатимо извисили ръст от памтивека; било е невъзможно някой да се доближи до тях с враждебни намерения.

Сега обаче те са смъкнати долу и превърнати в развалини. С този акт приключва **разтоварването**.

Ала то невинаги отива тъй далеч. Обикновеното разрушение, за което стана дума в начало-

Приближавайки Прехода

СТРАСТ КЪМ РАЗРУШЕНИЕ

IV есе от поредицата за МАСИТЕ
на Елиас КАНЕТИ

то, не е нищо друго освен настъпление срещу всички **граници**.

Прозорците и вратите са част от къщите. Те са най-чувствителната част на отграничаването им отвън. Щом са разбити вратите и прозорците, къщата губи своята индивидуалност. Всеки може да влиза и излиза колкото му душа иска – никой и нищо в тях не е защитено. Смята се, че в тези къщи обикновено се крият хора, които се стремят да се изолират от масите – техните врагове. Сега вече онова, което ги разделя, е разрушено. Между тях и масите не стои нищо. Те могат да излязат навън и да се присъединят към тях. Могат да бъдат измъкнати.

Нещата обаче са много по-сложни.

Отделният човек има чувството, че включвайки се в масите, той прекрочва границите на своя-

Елиас Канети (на немски: Elias Canetti)
- австрийски белетрист, есеист и драматург. Роден в Русе (Русчук) на 25.07.1905 г. През 1938 година емигрира от Виена в Лондон. Пише романи, разкази и есета. Получава Нобелова награда за литература през 1981 година. Умира на 14.08.1994 г. в Швейцария.

та личност. И се чувства облекчен, тъй като там са отречени всички дистанции, които го тласкат обратно към самия него и го карат да се затваря в себе си.

Отхвърлил оковите от дистанции, той се чувства свободен и свободата му е в прекрочването на тези граници. Това, което ще му се случи, ще се случи и на другите, той очаква от тях да бъдат като него. Пръстеният съд го дразни тъкмо с това, че е граница. Къщата го дразни със затворените си врати. Обреди и церемонии, всичко, което създава дистанция, го застрашава непоносимо.

Всички изкуствено създадени общности се стремят да държат масите разпръснати. Масите ненавиждат бъдещите затвори, които всъщност винаги са били затвори.

За обикновените маси всичко е Бастилия.

Най-внушителното от всички средства за разрушение е **огънят**.

Той се вижда от далече и привлича всички. Руши безвъзвратно. След огъня нищо не е вече такова, каквото е било.

Масите, които палят, смятат себе си за неотразими. Всичко живо ще се присъединява към тях, докато огънят се разпространява. Всичко враждебно ще бъде унищожено от него. Той е най-могъщият символ на масите.

След всички разрушения той трябва да угасне, както и те самите...

Подготви за печат:
Цветан АНДРЕЕВ

Пред него всички изглеждахме като генномодифицирани. Приличаше на сочен плод, току-що откъснат от слънчева градина. Възраст – младежка, но не можеше да е истина. Излъчваше светлина, лъхаше на свобода, чистота, простори; естествен като самата природа; засмян като слънцето – грее и топли. Приказката му – като вода за жадна почва.

Аз му се радвах, а Ани до мен казваше: „Бих го слушала без прекъсване“. И като че ли не пристигаше от Велико Търново с летяща с 200 км/ч кола, а изглеждаше като появил се от хотелската си стая или от място, където си е починал.

За първи път виждахме

човек като истински син на Бога! Не филмов герой, а напълно реален. Чувстваше се сред свои – огряваше ни, приобщаваше ни, но... само към себе си.

телно скъпоценно време. Дори Тимен Тимев, тази велика душа, си хвана белята. Той, с вродения си такт и професионализъм, реши със свое слово да спаси

Дори не можа да си зададе въпроса. Едва ли някога е допуснал представата за такава неблагодарност.

Изобщо не приличахме

ТОЛКОВА ГО ВЪЗЛЮБИХМЕ, ЧЕ...

Момент от срещата с акад. В. Медиков в клуб „Катарзис“ на 15.05.2011 г.

Ние толкова го харесавме, че що ли не се изпокарахме – не позволявахме никакви по-дълги приказки от наша страна - считахме ги за загуба на изключи-

изпадналия в неловко положение представител на Леон Москона, вече набеден за обсебил аудиторията. Но беше пометен като от неочаквана вихрушка.

на себе си! Не се познавахме такива – нетърпеливи, та чак непростителни. Толкова бяхме възлюбил този невероятен представител на един нов свят!

А той - всичко ни прощаваше, радваше ни се и искрено ни обичаше.

Донка ДРАМСКА,
16 май 2011 г.

ЛАБРАДОРИТ

р. лабрадорит: а. labradorite; н. labradorit;
ф. labradorite, pierre de labrador; и. labradorita
Това е скала, съдържаща основно лабрадор.

zionjewelry.blogspot.com

ЛАБРАДОР

р. лабрадор; а. labrador; н.
labrador; ф. labrador; и. labradora

<http://www.prweb.com/>

Наименованието идва от полуостров Лабрадор (Канада), където е намерен за първи път през 1770 г. Разновидност на фелдшпата (плагиоклаз) с химичен състав $\text{Na} [\text{AlSi}_3\text{O}_8]$, $\text{Ca} [\text{Al}_2\text{Si}_2\text{O}_8]$. Непрозрачен, с отблясъци в синьо или зелено. Чистият лабрадор е безцветен, но в природата е оцветен от механичните примеси от илменит и частично от магнетит в сив, тъмносив и почти черен цвят. Най-ценената разновидност, преливаща във всички цветове на дъгата, се нарича **спектролит** и е намерена за пръв път във Финландия.

Лабрадорит използват преди всичко като декоративен материал. От него са направени много паметници, плочи за облицовка на колони и сгради. Във вид на монументални изделия и малки пластики респектира с тайнствени проблясъци. В бижутерията го използват основно във вид на кабошони за висулки,

обици, брошки, гerdани.

Лабрадоритът е един от силните амулети, отблъскващи външното негативно въздействие. Смятат го за един от мистичните камъни. Чрез медитация

с него се постига богатство от знания.

При носене на изделия притежателят може да получи способност да предвижда събития, да получава откровения свише. Затова трябва до го носят само улегнали хора, неспособни да извършват необмислени действия. Той е особено силен при новолуние, когато дори сияе по-ярко, придобивайки магическа сила. Със своя спокоен син блясък успокоява свръхактивните хора. При медитация се слага във водещата ръка или върху третото око за

отваряне на пътя към свръхсъзнанието и постигане на достъп до нови знания. Най-силно въздействие има, ако се носи като гerdан или плочка на врата, близо до петата чакра.

Литотерапевтите препоръчват поставяне върху биологически активните точки, свързани с бъбреците и простатната жлеза, и върху гръбнака за стабилизиране на човешко биополе като цяло.

Находища има в Канада, Мексико, Русия, Австралия, Норвегия, на о. Мадагаскар. В Украйна през 1835 г. е открито едно от големите находища с много добри качества на добивания от него материал, от който са направени много паметници, плочи за облицовка на колони и сгради и оригинални ювелирни изделия.

Лидия СТАРИКОВА
„Камъни за нашите души”

* Скъпоценните камъни, като висша духовна енергия и според естеството си, произлизат от различните йерархии на Космоса.

* Скъпоценните камъни са децата на възвишените същества, те имат магическа сила.

* В един скъпоценен камък е скрит един дух, който се учи. В едно растение, в едно животно, в един човек е затворен по един ангел, по един дух.

* Скъпоценният камък носи в себе си специфичен живот и оказва особено лечебно действие, стига да знаеш как да се свържеш с неговите енергии.

* Скъпоценният камък разлага светлината по особен начин. На тази светлина всеки може да се лекува. Затова е добре човек да носи златни

Скъпоценните камъни

пръстени със скъпоценни камъни.

* Скъпоценният камък пречупва правилно светлината, съвършено различно от обикновения камък или стъкло. Ако насочите скъпоценния камък към една рана, светлината, която той пречупва, ще излекува раната. Ученият пречупва по особен начин светлината на Слънце-

то със своя ум и може да лекува с тази светлина; обикновеният човек слабо пречупва светлината и затова не може да си помогне, нито на ближните

си може да помогне.

* При добрия човек скъпоценните камъни стават проводници на Божествени сили.

* Скъпоценните камъни имат астрален блясък и са в състояние да противодействат на лошите влияния на планетите.

* И скъпоценните камъни боледуват - тогава изгубват блясъка си. Озdra-

вяват, като ги носи здрав, разположен, добър човек. Боледуват и обикновените камъни. Скъпоценните камъни, амулетите, талисманите помагат срещу

лошото влияние на звездите.

* Скъпоценните камъни са носители на възходящи творчески енергии и служат като естествени трансформатори, затова се препоръчва да се носят като предпазно средство от зловредни влияния и като трансформатори на нисши желания.

* Не всички камъни

действат благотворно върху човешкия организъм и не всеки скъпоценен камък действа лечебно върху всички хора. Има такива, на които трептенията не се съгласуват с трептенията на организма на даден човек, поради което се произвежда дисхармония.

* Колкото по-добри и по-разумни стават хората, толкова повече се ражда злато в Земята. Златото расте и зрее като плодотелите, дори си има и ухапване. Колкото по-лоши стават хората, толкова златото и скъпоценните камъни намаляват.

Петър ДЪНОВ

ВЕЧНОСТТА НЕ Е ИДЕАЛ ИЛИ МЕЧТА, А ДЕЛА И ПАК ДЕЛА

Много думи са из-приказвани за това, какво е Вечността и как се постига, но никой не го е обяснил по-вярно и просто от Риния. Ето как това звучи накратко преразказано:

Трудно ни е, когато искаме да имаме. Когато харесаме това, което не ни трябва, когато искаме никой да не ни пречи в нищо и някой друг да носи вината вместо нас. Трудно ни е, когато имаме усещането, че заслужаваме повече, отколкото ни е дадено като живот. А всъщност това, което става всеки миг, е същото, което заслужаваме. Ако помагаме, за да сме доволни, не можем да сме полезни дори на самите себе си.

Всичко се прави заради работата, която ни свързва и води да живеем.

Тази работа се нарича

живеене - по прост и естествен начин, навсякъде и във всичко. Дори не е нужно да се замисляш – посяваш зна-

нията като действие и се оставяш да те води силата на израстването.

Оттам нататък постоянството в работата започва да движи Духа, което пък поражда сока на добродетелите. И когато тръгне лекотата на смисъла, откриваш отговорите без питане и разумното начало се отваря.

Ако все още е трудно, трябва да се излезе навън. Но не за да се сее празна плява и да се оплаква несвършеното и като се пречи на другите. Защото, накъдето се обърнеш, има работа. Затова просто трябва да се наведеш и да я започнеш оттам, където си.

Тогава пътят ще те насо-

чи и поведе. Ще ти помагат тези, които срещаш, макар и не винаги да разбираш защо това, което те прави спокоен и готов, е това, което познаваш като себе си. Това е твоето разбиране за Бога. Смисълът на Словото като Живот. И мислите, които идват от свършената работа, където се пораждат и отглеждат като деца от грижовни родители. Защото си посял семето на Разбирането, т.е. самата Истина на Живеенето, което те кара да си жив и потребен, когато не очакваш, а правиш, когато сееш, за да жънеш.

Така се меси Христовия хляб: с търпение - за втасване, със смирение - за опитване, с изпичане – за раз-

даване.

Защото всичко е възможно? Защото всичко е едно и също. Само дето не го виждаш, защото се движи, а ти само стоиш и искаш. А докато имаш очаквания без поведение, никога не ще си готов за нищо, ще стоиш и дремеш, унесен да се доказваш – колко си велик и достоен.

Вечността, обаче, не е идеал или мечта, а смисъл на добро живеене и право разбиране. Тя е като Истина, като Приемане и просто общуване. Просто човешчина. Изобщо не е лесно на думи, но на дело е.

Преразказва с цитати:
Лили ФЕРОЛИ

СТРЕМЕЖ КЪМ ПРОСВЕТЛЕНИЕ

Елка БОНЧЕВА

Има смисъл да се живее, за да се мисли и преживява всичко онова, което ни заобикаля, което ни се случва, което ни прави по-възвисяни и духовно чисти.

Има смисъл да се живее, за да осмисляме всяко свое действие, всяка казана дума, всичко, което води развитието ни нагоре.

Има смисъл да се живее, когато виждаш плодовете на своя труд и умееш да се радваш на стореното.

В живота на всеки човек има значими събития, които оставят неизлечими следи в съзнанието му. Има събития, които ни карат да направим равностметка на стореното, на дирята, която оставяме след себе си, и оценяваме ли голямото в малките неща.

Времето, в което живеем, изисква задълбочено мислене, в противен случай получените Божествени дарове ще останат неизползвани. В училищата трябва да бъдат въведени часове по усъвършенстване на мисленето и наблюдателността. Беседите на духовни теми са практическо упражнение за сърцето, а пречистването на съзнанието - път към успеха.

Главното е да говорим за духовното.

Мисълта за духа по неповторим начин развива съзнанието и пречиства живота. Радостта на сърцето е в устрема към висшето. То не може да се подхранва само отвън, а трябва да бъде поддържано и отвътре. Колко важно е да разпознаваме и ценим всяка проява на духовното! От сърцето не може да се очаква нищо, ако съзнанието ни не свикне да възприема като истински празник всеки разговор на духовни теми. Сами избираме да достигнем онова стъпало, при което

**„Смисълът на живота е във
вечното усилие да се направи
нещо!“
Емил Зола**

от нашето същество ще се лее Светлина

– именно тогава ставаме истински сътрудници на висшите светове. Изливайки Светлината на Благодатта, ще сме и съзидатели, и покровители. Отначало виждаме външната Светлина, после разпознаваме вътрешната и едва след запалването на „факела“ ставаме неин светлинен извор.

Нека да насърчаваме разговорите за духовното - те носят голяма полза.

Духовната беседа предпазва от мръсотията и раздразнението,

а осъзнаването на духовните прояви ще стопи ненавистта към невидимия свят. Около мястото на чести духовни беседи се натрупва особена аура. Дори и несвършени, тези разговори са полезни за присъстващите.

Би било прекрасно, ако всеки ден ние анализираме качеството на своите мисли. Така недостойните мисли биха били изкоренени. За съжаление слушаме, без да чуваме, и четем само с очите си.

Да виждаме с очите на СЪРЦЕТО;
Да прозираме в бъдещето с разбирането на СЪРЦЕТО;

Да помним със СЪРЦЕТО си опита от миналото.
Нека тъй **стремително СЕ ИЗВИСЯВАМЕ.**

Как да постигнем необходимото излъчване, ако липсва **огън в сърцето?** Сърцето притежава качествата на магнит. Всяко значимо космично обединение се извършват с пламъка на сърцето. Наистина, единствено чрез сърцето полагаме основите на великите стъпала. Сред неговия пламтящ огън се сливат дъгите на съзнанието. Нека помним за прекрасното привличане на сърцето – този мощен,

всеобединяващ магнит. Сърцето е слънцето на организма. Няма нищо по-хубаво от това, да усещаш сърцето си като Слънце на слънцата във Вселената.

Сърцето улавя всяко послание на Космоса. То излъчва Светлината, символ на аурата. Колко важно е човекът да се научи

да възприема сърцето си не като лична собственост,

а като принадлежащо на Всемира! Само това усещане постепенно би му помогнало да се освободи от егоизма, запазвайки индивидуалните си натрупвания. Вътрешната сърдечна доброта запалва светлинката, която озарява мрака и превръща сърцето в орган, свързан с Всемира.

Сърцето е слънцето на организма,

средоточие на психичната енергия.

Винаги, когато говорим за сърцето, трябва да имаме предвид закона за психичната енергия. Няма нищо по-хубаво от това, да усещаш сърцето си като слънце на слънцата във Вселената. Нека приемем за свое Знаме слънцето на Висшия Йерарх. Това прекрасно Знаме е непобедима мощ, стига очите ни да възприемат неговото сияние, отразено в сърцата ни.

Дали ще наречем сърцето жилище на Елохим или синтез на синтезите, то ще си остане средоточие. Към него се отнасят грижливо дори приписващите му единствено низши физиологични функции, а колко по-внимателно трябва да се вслушва в сърцето знаещият за магнита и сребърната нишка! Ето защо Учителя старателно разчупва рамките на тясно физиологическото разбиране, като във връзка с всеки орган напомня за духовния свят. Пренасянето на чистото мислене в сферата на незримата реалност е празник за нас. Човекът трябва

Силвио ГЕЗЕЛ
1916 г.

Паричната реформа лишава Емисионната банка от привилегията да издава банкноти. Нейното място е заето от **Национална парична служба**, на която е поверена задачата ежедневно да удовлетворява търсенето на пазара.

Националната парична служба не извършва банков бизнес от никакъв вид. Тя не купува или продава менителни полици и не класифицира бизнес-фирмите на първа, втора и трета категория. Тя не поддържа връзки с частни лица. Националната парична служба издава пари, когато страната се нуждае от това, и оттегля пари, когато те са излишни. Това е всичко.

За да се пуснат в обръщение Свободни пари, всички обществени трезори са инструктирани да разменят, когато е необходимо, старите национални метални или книжни пари със Свободни пари; един долар (франк или шилинг) от Свободните пари се дава за един долар (франк или шилинг) от старите пари.

Всеки, несъгласен с тази размяна, може да запази своето злато. Никой не може да го принуди да го размени; няма законен натиск; никакво насилие не се прилага. Обществото е предупредено, че след изтичането на известен срок (1, 2 или 3 месеца) металните пари ще бъдат само метал, а не пари. Ако по това време някой все още притежава метални пари, той може да ги продаде за Свободни пари на търговец на благородни метали, но трябва да се пазари за цената. Единствената форма на пари, признати от държавата, ще бъдат Свободните пари. Златото за държавата ще бъде подобно на дървен материал, мед, сребро, слама, хартия или рибено масло. И тъй като днес данъците не могат да се плащат с дървен материал, сребро или слама, след изтичането на този срок за обмяна и златото няма да може да се използва за тази цел.

Държавата знае, че нямат място никакви пари, ако не са държавни, и следователно, няма нужда от специални усилия, за да направи от тези пари платежно средство. Защото необходимостта от пари и необходимостта от държавен контрол върху парите автоматично води до този резултат. Така че, ако някой реши да създаде частен монетен двор и да сече монети с някакви особено тегло и чистота, държавата може спокойно да го наблюдава. За държавата монетите трябва да престанат да съществуват. Държавата просто обезценява монетите, включително и онези, сечени преди от нея, с гарантирани тегло и чистота, продавайки машините на монетния двор на търг на лицето, платило най-много. Това е всичкото, което държавата прави, за да предотврати циркулирането на златото, но то е достатъчно.

Така ако някой се противопостави на Свободните пари до степен на отхвърляне като платежно средство за своите блага, никой няма да се намеси. Нека той продъ-

Как държавата да пусне СВОБОДНИТЕ ПАРИ в обръщение

лжава да иска злато за продуктите си. Но той ще трябва да претегля златото и да изследва чистотата му, монета след монета, с пробен камък и киселина. Освен това ще трябва да изясни дали някой ще купи това злато от него и на каква цена и трябва да бъде подготвен за известни изненади. Ако след като размисли, той намери тази процедура за обезпокоителна и скъпа, той е свободен да потърси спасение в границата на Свободните пари. Тогава той ще последва примера на предишните противници на златния стандарт, германските земевладелци, които най-напред яростно се противопоставиха на новите златни пари, но твърде скоро ги възприеха.

Какво да прави държавата със златото, получено в замяна на Свободните пари? Държавата ще го претопи и ще произведе от него верижки, гривни и кутии за часовници, за да покаже на всички мостовите на нацията на нейния сватбен ден. Каква по-разумна употреба би се намерила за такава маса от съкровища?

Държавата не се нуждае от злато, но продавайки златото, получено срещу Свободни пари, на платилия най-много на търг, тя би понижала цената му и би затрудни-

ла другите нации, както е станало, когато Германия толкова необмислено е продала своето демонетизирано сребро. Ако в този случай Германия бе използвала сребърните талери за производство на сватбени подаръци или да изправи на фасадите на всяка заложна къща и кредитна банка статуи на борците за златен стандарт, това би било по-добре за икономическия живот у дома и в чужбина и даже за държавните финанси. Защото малкото милиони, които държавата е реализирала от продажбата на сребро, просто капка в океана, разглеждан от гледна точка на немския икономически живот като цяло, са били по-скоро инструмент за намаляване на цената на среброто и затруднение за германските земевладелци, причинено от ниската цена на зърното. (*Лавеле, „Парите и биметализмът“). Ако Германия бе възприела горното предложение да преработи талерите в сребърни венчални подаръци, тя би възстановила загубите си десет пъти, извън нарасналите възможности на поданиците ѝ за плащане на данъци.

Превод от английски:
Георги Е. АНДРЕЕВ

Проектант на
символа на вестника
художник-хералдик
Христо Танев

Издател: **акад. Атанас Панчев**

Главен редактор
Алексия Тодорова

Редакционен колектив:
Рени Радева
Ляна Фероли
Цветан Андреев

Автор на главата
на вестника: **Галина Фероли**

Адрес на редакцията:

1172 София
жк «Дианабад»
ул. «Никола Габровски» №1
Хотел «Диана-1», ет. 6, ап. 62

Тел.: (02) 962 16 85;
(02) 962 16 86;
(02) 962 16 87;
e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063

Издателска къща
«Новата цивилизация»
ЕООД, София

Уникредит Булбанк
IBAN:
BG04UNCR96601031647309
BIC KOD: UNCRBGSF

Отдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

ВОЙНАТА МЕЖДУ
ДОБРОТО И ЗЛОТО

Цялата вселена ще промени честотата си

Желанието да имате нещо, което да боготворите, е в резултат на честотния контрол над Земята. Това, към което планетата се стреми, е някой или нещо ново, което да боготвори. Това е потенциалното холографско нововъведение - нов бог, който да боготворите. БОГОВЕТЕ-СЪЗДАТЕЛИ, влечугите, знаят, че техният план се е задушил, така да се каже, и че съществуват намерения да се създаде нов план, ново отнемане на властта. Така че, независимо от всичко друго, вслушвайте се в себе си. Вслушвайте се във вътрешното послание, което стига до вас, започнете да танцувате с него и станете приятели. Вие сте тези, които трябва сами да откриете действителността отвътре и да направлявате живота си в тази посока. Това е истинският подарък, който получавате в зоната на свободна воля.

Част от двойствеността или търсенето на равновесие в зоната на свободна воля е търпимостта към всичко, дори към тиранията. В тази зона на свободна воля всеки е надарен със способността да създаде своя собствена действителност. Въпрос на свободна воля е да оставиш някой друг да създаде тази действителност вместо теб. Повечето хора на Земята оставят други да създават и определят тяхната действителност. Чрез честотен контрол са ви принудили да търсите отговорите извън себе си. Когато се появят нови богове, вие сте готови да ги боготворите. И това продължава до безкрай. Тези, които контролират честотата по такъв начин, са се изгубили в същия водовъртеж, а вие сте тяхното огледало.

Когато започнете да живеете според собствените си представи и собствените си стре-

межи, всичко напълно се променя. Това се случва на много места. Така както мисълта пътува на Земята, така има и магистрали, по които мисълта може да бъде насочвана в космоса. Мрежата от пътища и съзидателните космически лъчи са често от една между-галактическа система, която насочва вашата вяра към други места, където има живот. Така че дори и сега вие сте живо вдъхновение за други под формата на честота, с която се захранват други системи.

По същия начин, по който ние изтегляме от други системи енергия във вашата система, вие изпращате енергия към други системи и им влияете без да знаете това. Искате да осъзнаете своето значение и силата, която имате да влияете на системите. Вие дори не подозирате колко сте силни и затова можете да бъдете опасни. Поели сте огромно количество от тази променяща енергия. Какво ще направите с нея? Как ще я насочите? Обичате ли себе си?

ИЗНАЧАЛНИТЕ АВТОРИ се стремят към нещо много по-голямо от тази определена зона тук: те се стремят към промяна в универсалното ДНК. Те искат цялата вселена да дирижира една нова симфония на съзнанието. Те не се стремят само към възстановяването на свободния достъп до различни честоти на Земята. Тяхната игра е много по-голяма: ИЗНАЧАЛНИТЕ АВТОРИ се стремят към реструктуриране на вибрационната честота на цялата тази вселена. Те правят това, влизайки в ключови зони, за да ги прочистят и да предизвикат спонтанно преливане. В тези най-различни центрове ще настъпи всеобщо събуждане, така че цялата вселена ще промени честотата си, когато дойде вре-

мето.

Изначалните автори защитават интересите на Първосъздателя. Първосъздателят се учи от всички съществуващи неща, защото той е всички съществуващи неща. Както вие се учите да почитате уроците, които получавате, нещата, които проявявате чрез себе си, така Първосъздателят почита всичко създадено. Първосъздателят оставя сътвореното от него да съществува и научава за собствените си способности, наблюдавайки това, на което е дал живот, точно както мъдрият родител се учи от децата си. Първосъздателят има нужда от вас да се отделяте и да му носите най-новите изобретения, за да може да трупа опит и да се развива.

Първосъздателят е насочил своята енергия към тази зона на свободна воля, защото един далечен поглед във вашето бъдеще е показал докъде ще доведе този експеримент, ако бъде оставен без надзор и грижи. Енергията може просто да излезе извън контрол и да завладее друга енергия. Има голяма вероятност след няколкостотин или хиляди години в тази универсална система да настъпи диктатура. От една точка далеч в бъдещето, този експеримент се преработва: основната му енергия се променя и преобразува. Вие представлявате част от това преобразуване, навлизайки в дълбините на Земята в различни превъплъщения и пробуждайки се.

Контакт с плеядианците:

Барбара МАРЧИНЯК

Из „Вестителите на зората”, 1992 г.

- Човечеството е експеримент на Светлината или на Тъмнината?

- Към много коренни раси принадлежите по духовност и гени, еднакви не сте на Земята. Има индивиди, носители на космически гени, но има и същества до животинската природа. Бог твори многообразие, а вие го наричате експеримент. За вас е определена свободната воля на човешката природа, но да експериментирате с нея е ваше дело. По висшеволие генно ще се измените на основата на еволюционен подтик (еволюционна вълна).

- Вярно ли е, че управляващите кръгове на планетата ни са склучи-

ЗАДОЧНИ РЕПОРТАЖИ ОТ СЪЗВЕЗДИЕТО СЕВЕРЕН КРЪСТ

Зихара Зетрон отговаря на въпросите

ли таен договор с представители на Тъмнината?

- Управляващите ви не работят за Светлите сили. Духовната общност е извън властта, но работи за напредъка. Не ще ви присъединява никой, това са земни понятия, те не важат извън вашия свят. Вие се самоопределяте в духовните светове. Там действат други закони. Властта е на земно ниво. Самоопределянето е индивидуално, колективно не е. Да, движение меж-

ду тъмното и светлото ще има, но силите действат във всеки от вас.

- Особена ли е мисията на българския народ, както твърди Беинса Дуно? В какво се изразява особеното?

- По-особена е вселенската мисия на българския народ. По природа е твърд, подложен е на изпитания за твърдост. Има мисия да преминава през космическите цикли на планетата, но да е не-вредим. Избран е да ста-

ва проводник на вселенските послания чрез ясно виждащи и ясночувачи, на място, благословено с енергии. Съдено е да приемате информация от Космоса и да я огласявате. Да се пречистват енергиите е определено на това географско и духовно средище. Носители са единици от вас на космически гени от по-висш порядък - 5% от хората, представители на по-висша цивилизация. Изначално ви е дадено това - да се разселвате и да пренасяте тези

гени на планетата; ще ги предавате наследствено на новата раса. Напредък голям имат отделни духовни личности.

По висшеволие се дават изпитания за пречистване и отсяване. На Дънов думите са верни, но да знаете, че не всичко е изрекъл той докрай.

Поредни изпитания за вас ще има. До духа ви работи Космическият разум на Вселената.

Цветана КАЧЕРИЛСКА
e-mail: anarilska@mail.bg

ОТ СТР. 5

така настойчиво да бъде въвеждан в жилището на Елохим, сякаш навън го преследва опасност. Лесно можем да познаем пътя на избраниците: когато невидимият свят стане за тях реален и достъпен, съзнанието им забележимо започва да расте и дори органите на тялото, подхранвани от връзката с Иерархията, се преобразяват.

Сърцето е храм, а не пиедестал за кумири. Нямаме нищо против издигането на храмове, но не приемаме те да стават място за идолопоклонство и търговия. Когато говорим за изграждането на храма-сърце, имаме предвид не постройка със сърцевидна форма, а съкровено значение на сърцето, превърнато в храм от осъзналия безкрайната верига. Сърцето улавя всяко послание на Космоса. Сърдечната радост или тъга са в съзвучие с далечните сфери. Защо тъгата ни посещава по-често от радостта? - Неспирните космични пертурбации разтърсват приобщеното сърце. Затова и неговото Служене натежава върху везната на света.

становяване на равновесието.

Ако съкровищата на енергията превишават тези на сърцето и чувствознанието, за тяхното уравнивяване обикновено се изпраща сътрудник-наставник: с Вашингтон беше Професора, с Чингис Хан - Мъдреца от Планината. Налице са множество подобни примери, но те трябва да се разглеждат като допълнение към дейността, а не като непременно условие. В много случаи дейците са отхвърляли сътрудничеството, нанасяйки непоправима вреда както на себе си, така и на Общото благо. Такива откази Сме получавали неведнъж. Неразвитото сърце издига прегради пред възможностите, вече оформени от натрупванията.

Ръката Ни неуморно протяга спасителна нишка към сърцето. Кой може да твърди, че помощта Ни се е забавила? Ние обаче разполагаме с много примери за вледеняваща безсърдечност, с която е бил посрещан вестителят Ни. Потенциалът на сърцето се задейства трудно. Необходим е полет над бездната, като от последния бряг към Безпределността.

Свещеното мъжество на себеприщанието отваря сърцето!

СТРЕМЕЖ КЪМ ПРОСВЕТЛЕНИЕ

Участвайте в световното строителство!

Няма ни ден, ни час, в който светът да е в безопасност. Не две, а три очи, както върху Знамето на Повелителите, могат да съзрат тези опасности. Осъзнайте сърдечния храм като неотложно усещане. Неслучайно кръстът е извечен символ на храма-сърце.

Новите условия ще проправят път за новия свят. Истината си е една и съща, но съчетанията са различни, в съответствие с равнището на съзнанието. Множество прекрасни възможности бяха унищожени, защото хората не познаваха храма на сърцето. Нека неуморно се стремим да осъзнаваме сърдечната топлина и ще започнем да се чувстваме носители на храм. Така ще прекрачим прага на новия свят. Колко жалки са онези, които смятат, че неговото настъпване вече няма да ги касае! Телата се сменят, но духът не ще избегне новия свят.

Съмнението унищожава положителните качества. Съмнението погубва сърцето. Съмнението поражда безобразието. Затова съмнението трябва да бъде споменато във всяка беседа. Че накъде без добродетели? Какво ще разберем без сърце? Какво ще постигнем без красота?

Някой ще попита защо първо е „Безпределност“, после „Иерархия“ и едва тогава „Сърце“, а не обратното? Първо се дава посоката, след това - връзката и накрая - средството. Не допускайте съмнението да повреди свещеното средство. Сравнете пулса на даден човек в момент, когато се съмнява и когато е предан устремен, и ще видите как съмнението променя пулса и еманациите. То физически разлага нервната система и изяжда психичната енергия! А след съмнението щепомним и за самото предателство, защото кой е най-близо до съмнението, ако не предателят?

Съмнението, тази рожба на мрака,

може да се преодолее само чрез приобщаване към Иерархията, неизбежна като сиянието на слънцето.

Наистина, слънцето изгаря, но без него е мрак!

Сърцето е средоточие, а не фокус на егосцентризма. В него живее човеколюбието, а не себелюбието. Единствено разсъдъкът заплита сърцето в паяжината на егоизма. Мерило за добросърдечие са не така наречените добри дела, подбудата за които може да бъде твърде различна, а вътрешната сърдечна доброта. Тя запалва светлинката, която озарява мрака и превръща сърцето в орган

с международно значение. Сърцето излъчва светлината, символ на аурата. Колко важно е човекът да се научи да възприема сърцето си не като лична собственост, а като принадлежащо на Всемира! Само това усещане постепенно би му помогнало да се освободи от егоизма, запазвайки индивидуалните си натрупвания. Индивидуалността трудно се съвместява с вселенското съзнание, но сърцето-магнит неслучайно е съединено с Чашата.

Сърцето излъчва особена светлина,

която нервното вещество пречупва по неповторим начин и това е съвсем разбираемо - у всеки човек кристалите психична енергия носят различна окраска.

Не е лесно да се освободи сърцето, хванато в паяжината на егоизма. Егоизмът е животинско наследство. Чистите натрупвания на индивидуалността могат да пояснят недостъпното за разсъдък, ала трудно се внушава нещо, което никога не е влизало в кръга на представите. Сърцето е дворец на въображението. Как да тласкаме хората напред, ако нямат въображение? И откъде ще дойде то, ако липсва опитът?

Безсърдечие е акултурно състояние на сърцето, а малодушието - плод на ограничено мислене. Нетърпимостта принадлежи към същото отвратително семейство от долни качества, унижаващи свещения съд. Вече знаете, че изтъненото, изпълнено с напрежение сърце дава тласък, подобно на динамо. То е съд на световната енергия, но натрупва култура само когато получава подходяща храна. И най-добрият акумулатор би бездействал, ако е незащитен и неправилно свързан. Сърцето изисква постоянно захранване. Лишено от висша връзка, то се разлага. Спомнете си древния символ на извисяването - крилат младенец, изобразяван на дъното на чаша.

Уникалният опит ще ви покаже, че сърцето откликва и на съвсем далечни земетресения и световни събития. Ще забележите, че му въздействат от огромни разстояния не само космичните пертурбации, но дори излъчванията на духа.

Белите дробове, които са трансмутатор на праната и предават нейната същност в сърцето, се разглеждат от Нас като фактор, укрепващ световното равновесие.

Работата по отношение на фините тела бележи напредък. Постигането на тези резултати се превърна в неотложна необходимост, тъй като бе нарушена основата за връзка с Магнита на Иерархията. Новият вид фино тяло ще помогне за въз-

Как би изглеждало човечеството, ако хората имаха вечно здрави и силни тела, но акултурни сърца? Подобно пиршество на мрака би надхвърлило всяко въображение, щом дори многобройните сегашни болести и недъзи не обуздават всемирното безумие на сърцето! И те ще продължат да съществуват, докато сърцето не се просвети - иначе неговото бесуване ще ужаси световите. Отдавна е казано за праведниците: „Вървеше пред Господа“, т.е. без да нарушава Иерархията, пречиствайки по този начин сърцето си. Водопадът на Благодатта ще се излее над човечеството дори при най-малкото пречистване на сърцето. Сега обаче трябва да се действа предпазливо и само там, където сърцето още не е изгнило. Не унивайте, но знайте, че мракът се е ожесточил и много сърца излъчват зловоние. Днес старата истина за значението на сърцето е необходима повече от всякога.

Коя е енергията на сърцето?

- АУМ, психичната енергия на трите свята. Когато приближават сърцето, нейните многоцветни пластове - червени, пурпурни, сини - губят своята окраска. Кристалът на сърцето е бял, безцветен. Разбира се, подобно звучене е рядко явление, но е целта, към която трябва да се стремим. Древните препоръчвали да се поставя ръка върху игличките на млад кедър, за да може сгъстената прана да прониква през върховете на пръстите. Много са начините за приемане на психична енергия от растителното царство, но най-добрият е отвореното сърце, познало верния устрем.

Лицемерните невежи ни обсипват с унижения, но това не ще ни отклони от избрания път. Няма прегради пред чистото сърце. Мъдро са го наричали кораб, но корабът не може без кормчия. Чистото сърце е мъжествено. Освен това, то е като розата, чийто цвят се състои от множество листенца - откъсването на част от тях поврежда цялото цвете. Грижете се за защитата на сърцето. Мъдро е разбирането, че само господарят на цветето има достъп до всички листенца.

(Следва)

инж. Елка БОНЧЕВА

Из „Промяната на човешкото съзнание – стремеж към просветление“, лекция, изнесена на Научно-духовна конференция на тема: „Чрез сътрудничество - към Новата епоха“.

Организатор на Конференцията:
Федерация за духовно единение „Роза“
02.04.11 г., Русе